

กองบรรณาธิการอนุสารฯ

อาจารย์คณิศร ล้อมมณฑา

ว่าที่ ร.ต.วิษรวิทย์ รัตมี

อาจารย์ สบธยา กุศลภสยา

นายปราโมช ร่วมสุข [ผู้ปรึกษา]

อนุสาร เกษตรรำไพพรรณ

มกราคม 2556

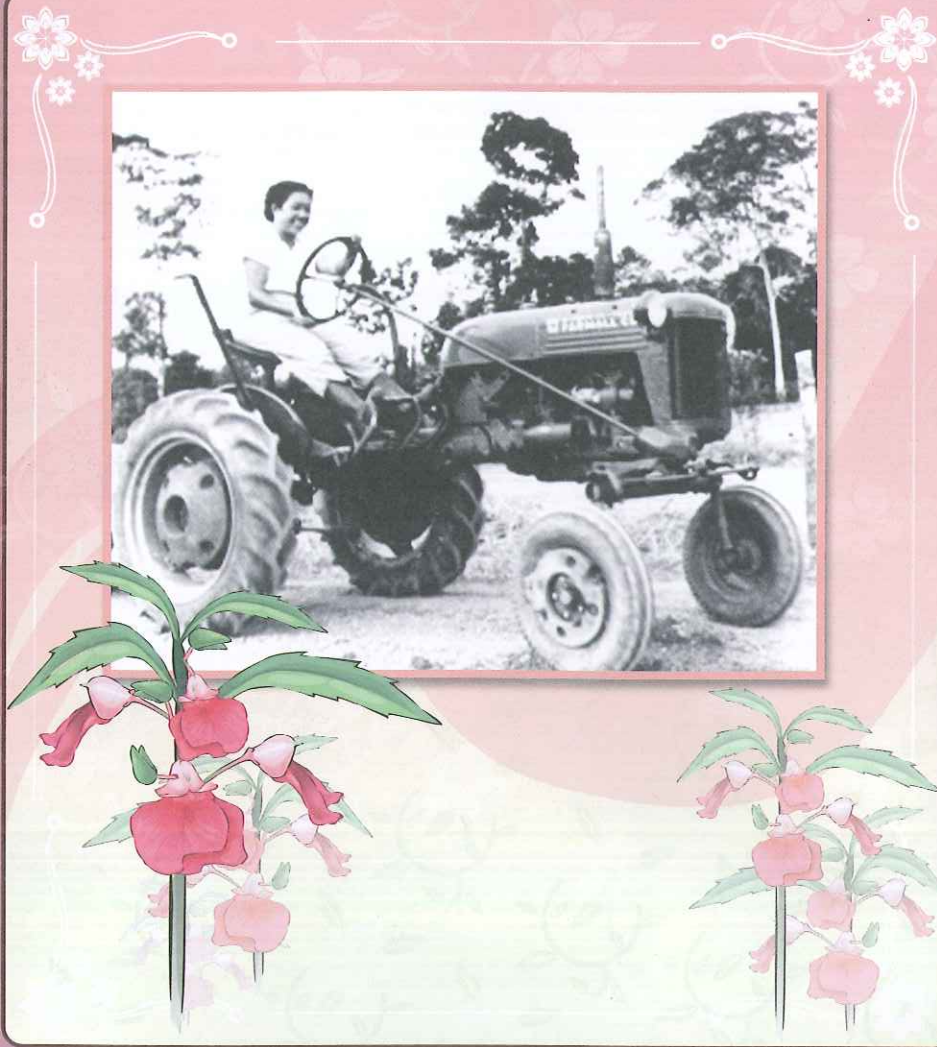
ศูนย์ให้คำปรึกษาการเกษตรสมาร์ตฟาร์มเมอร์
Smart Farmers Clinic
คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
โดยความร่วมมือของ วารสารเกษตรการเกษตร

ฉบับนี้ที่ โรงพิมพ์ต้นฉบับ จำกัด 18/64-67 ต.เทศบาล 2 ต.วัดใหม่ อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000
โทร. 039-313144, 039-351678 โทรสาร 039-351679

41 ม.5 ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000
โทรศัพท์ 039-471068 ต่อ 161 โทรสาร 039-471073
www.agricul.rbru.ac.th/

รายฉบับ

ฉบับที่ 10

สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี
ผู้ทรงบุกเบิกงานเกษตรที่วังส่วนบ้านแก้ว
ทรงขับรถแทรกเตอร์และตัดหญ้าด้วยพระองค์เอง

contents

คุยเปิดเล่ม	4
ทูลเรียน : พลไม่วັນธรรมอาเซียน	5
เกี่ยวข้องกับคนบดี	6
สาเหตุแห่งความล้มเหลวขององค์กร	8
คุยกับคนบดี	9
ขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยใน AEC*	12
Ruby Mangosteen	15
พัฒนาการด้านเกษตรของประเทศเพื่อนบ้าน	18
บทความ พลกระทบการเปลี่ยนแปลง.....	20
มองอนาคตโลก... ผ่านเศรษฐกิจพอเพียง	22
หัวใจพี่คอยน้องอยู่ที่แก้ว	24
พระบรมราโชวาท	26

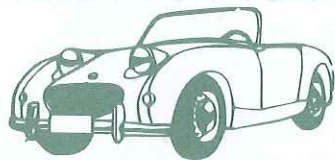
คุยเปิดเล่ม

กอง บก.อ.

และแล้ว นุสรณ์ศาสตราจารย์ไพฑูริณี รายจตุมาสของเราเดินทางมาถึงเล่มที่ 10 จนได้ โดยในรอบ 4 ปีที่ผ่านมาตามอายุการทำงานของคุณปติปราโมช ร่วมสุข เรามีการผลิตฉบับปกติดอกมา 10 ฉบับ และฉบับพิเศษอีก 2 ฉบับ รวมจำนวนเล่มทั้งสิ้นประมาณ 15,000 เล่ม แจกจ่ายไปตามหน่วยงานการศึกษา และที่ต่างๆ อย่างต่อเนื่องประมาณ 200 แห่ง

ดังนั้น ในปีต่อไปทางคณะเทคโนโลยีการเกษตรจึงได้พัฒนาอนุสรณ์ศาสตราจารย์ไพฑูริณี เป็นเอกสารทางวิชาการมากขึ้น พุดซา่ยๆ คือ ให้ความเป็นอินทรีย์ยิ่งขึ้นนั่นเอง โดยมีการตั้งคณะกรรมการทางวิชาการ เพื่อพิจารณาคุณภาพบทความและยินดีรับบทความจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มาลงพิมพ์เพื่อช่วยเผยแพร่ผลงานโดยไม่มีการใช้ค่ายแต่อย่างใด

ส่วนในอนุสรณ์ศาสตราจารย์ไพฑูริณี ฉบับที่ 10 นี้ ขอนำเสนอสาระที่น่าสนใจ เช่น ความก้าวหน้ากิจกรรม ด้านบริการวิชาการของคณะฯ เรื่องมั่งคุดเนื้อสีแดง เรื่องเกี่ยวกับอาเซียน เรื่องการพัฒนาองค์กรที่ผิดที่ผิดทาง คล้ายกับที่หน่วยงานหลายแห่งกำลังเป็นอยู่ ความก้าวหน้าของประเทศเพื่อนบ้านตามเส้นทางทางท่องเที่ยว ของคณะปติ ปราโมช เป็นต้น และฉบับนี้เรามีความภูมิใจที่จะเสนอผลงานบทความของนักศึกษาปริญญาโทของ คณะเทคโนโลยีการเกษตรเรื่องแรก รวมทั้งการน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงพระราชทานแก่ปวงชนชาวไทย เมื่อครั้งออกสืบทับธุระ 5 ธันวาคม 2555 มาฝากแทนธรรมะท้ายเล่มค่ะ

10th birthday

ทุเรียน : ผลไม้วัฒนธรรมอาเซียน

ผลไม้ที่มีลักษณะประหลาด คือ มีหนามแหลม และคมรอบพล มีกลิ่นเฉพาะตัวที่ฝรั่งระบุว่าคล้ายกลิ่น หัวหอมเน่าผสมกับกลิ่นถุงเท้าที่ไม่เคยซัก รสชาติที่คน กินบอกว่าเหมือนสวรรค์ขณะทีกลืนเหมือนนรก ผลไม้ ที่ทุกรัฐทั่วโลกติดประกาศห้ามเข้า ผลไม้ที่คนกิน เข้าไปแล้วเรอออกมากลืนจะไปไกลกว่าตอนยังไม่ได้ กิน และอีกหลากหลายคุณสมบัติทั้งพึงประสงค์และไม่ พึงประสงค์ ผลไม้ที่นำเงินเข้าประเทศไทยปีละเป็นพัน

ล้านบาทผลไม้ที่หายากแต่ยังมีคนอยากทำ ผลไม้ตัวนี้ ชื่อว่า ทุเรียน (Durian : Durio zibethenus L.) มีฉายาว่า ราชาแห่งผลไม้ (King of Fruits)

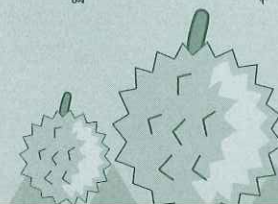
ทุเรียนมีแหล่งกำเนิดอยู่ในแถบถิ่นอาเซียนนี้เอง และจัดเป็นผลไม้ที่มีคุณค่าทั้งทางเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของคนอาเซียน หากเราลองค้นเข้าหาข้อมูลเกี่ยวกับทุเรียนแล้วจะพบว่า ประเทศไทย เป็นตัวจริงแห่งราชาแห่งผลไม้ และประเทศไทยเป็นต้นกำเนิดของทุเรียนที่ผลิตกันเป็นการค้ามานาน กว่า 100 ปี จนวันนี้ทุเรียนกระจายไปทั่วทั้งภูมิภาคอาเซียน กลายเป็นผลไม้เชิงวัฒนธรรมของอาเซียน ไปโดยปริยาย

คณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้จัดทำหนังสือเกี่ยวกับทุเรียนขึ้นมาเล่มหนึ่งชื่อว่า ทุเรียน : ผลไม้วัฒนธรรมอาเซียน หรือ Durian : The Cultural Fruit of ASEAN โดยเป็นหนังสือที่ไม่ใช่ เอกสารวิชาการแต่ก็ไม่ได้ทิ้งความเป็นวิชาการ ผู้อ่านสามารถเอาไปอ้างอิงได้ เป็นหนังสือเกี่ยวกับ ทุเรียนเล่มที่ใหญ่ที่สุดในโลก เพราะตั้งใจจะเอาออกงานทุเรียนโลก และมีเล่มเล็กๆออกมาประกอบ เพื่อแจกด้วย เนื้อหาสาระเป็นเรื่องของทุเรียนในประเทศต่างๆของอาเซียนอ่านแบบสบายๆมีเกร็ด ความรู้เอาไว้อ่านต่อได้แบบไม่มีกลิ่นออกมาเวลาอ่าน แต่อาจจะอ่านไปอยากกินทุเรียนไปก็ได้

เนื้อหาสาระของหนังสือเล่มนี้ จะบอกให้คนอ่านทราบว่า ไม่ใช่มีแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่ มีทุเรียนเป็นพืชเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนเขาก็มีเหมือนกันและอาจมีดีกว่าที่เราคิด เพียง แต่เราไม่ทราบเท่านั้น เลยทำให้บางครั้งดูเหมือนว่าประเทศไทยของเรายิ่งใหญ่เสียเหลือเกิน ตัวอย่าง เช่น งานทางด้านไม้ผลของมาเลเซียวันนี้เขามีเทคโนโลยีหลายอย่างที่เราเมืองไทยเราไปแล้วทั้งที่ เมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้วเขายังมาคิดว่าเราทำอะไรอยู่เลย วันนี้เราต้องไปดูของเขาว่าเราจะตามเขา อย่างไรหรืออาจต้องซื้อเทคโนโลยีของเขาไปด้วยซ้ำไป

แต่จะอย่างไรก็ตาม ทรัพยากรที่เกี่ยวกับทุเรียนของเราก็คงเป็นที่หนึ่งอยู่ก็คือ ทรัพยากร มนุษย์ คือ คุณภาพเกษตรกรชาวสวนโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวสวนเมืองจันทบุรี อันเป็นที่ตั้งของคณะ เทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีท่านทรงเห็น ถึงสภาพพื้นที่และคนจึงได้ทรงตัดสินพระทัยสร้างวังสวนบ้านแก้วขึ้นและในที่สุดก็เป็นมหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณีในปัจจุบัน

ใครที่สนใจหนังสือ ทุเรียน : ผลไม้วัฒนธรรมอาเซียน สามารถติดตามได้ในเว็บไซต์ของคณะฯ ครับ

เที่ยวไปกับคนบก

ในวาระที่ประเทศไทยและเพื่อนบ้านจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบในปี 2558 แม้ว่ามิใช่ว่าประเทศไทยอาจจะขอขยับจากต้นปี 2558 เป็นปลายปี 2558 แต่อย่างไรเสียประชาคมนี้ก็ต้องเกิดแน่นอน เพื่อความเป็นคนทันสมัยไม่ตกเทรนด์สายเศรษฐกิจขบวนนี้ เมื่อวันที่ 20-23 มกราคม 2556 ผมจึงได้ร่วมเดินทางไปสำรวจเส้นทางสาย R10 ในระบียงเศรษฐกิจตะวันออกเฉียงใต้ เส้นทางนี้เริ่มจากอำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราดผ่านไปตามเส้นทางหมายเลข 48 ของกัมพูชา (เส้นทางนี้รัฐบาลไทยออกเงินสร้างให้พร้อมทั้งสะพานข้ามแม่น้ำ 4 แห่ง) ไปเชื่อมกับเส้นทางหมายเลข 4 อันเป็นเส้นทางหลักระหว่างพนมเปญกับกัมพูชา และทะลุไปที่ชายแดนประเทศเวียดนามเข้าไปที่เมืองฮาเตียน จังหวัดเกียงยางของเวียดนาม เส้นทางนี้ไปสิ้นสุดที่เมืองคาเมา (Ca Mau) ของเวียดนามครับแต่ยังไม่สุดแหลมญวนนะครับ เมืองสุดท้ายของแหลมญวนชื่อเมืองนากัน (Nam Can) เราไปไม่ถึง คราวนี้เป็นอย่างนี้ การเดินทางไปครั้งนี้ผมได้รับเชิญให้ไปสังเกตการณ์และร่วมประชุมกับทางจังหวัดเกียงยาง สิ่งที่นำเสนอมีหลายเรื่องแต่จะสรุปเอาแต่ที่น่าสนใจและดูดีมีประโยชน์มาเล่าสู่กันเท่านั้น

เริ่มต้นที่กัมพูชา วันนี้แม้ว่าถนนหนทางจะได้รับการพัฒนามาเป็นลำดับก็ยังคงใช้ความเร็วรถยนต์ไม่ได้มากนัก เนื่องจากถนนยังมีการก่อสร้างซ่อมบำรุงกันตลอดเส้นทาง ยิ่งในเวียดนามถนนจากฮาเตียนไปจังหวัดเกียงยางยังไม่ดี การจราจรก็คับคั่ง ทำเอาชัตตออกไปหลายวันเลยทีเดียว แต่สิ่งที่ต้องมองและจดจำไว้ก็คือ เขากำลังพัฒนาในอีก 3-4 ปีข้างหน้าภาพเก่าๆ เหล่านี้จะหมดไป เท่าที่ทราบเขาตื่นตัวมากกับการเปิดประตูสู่อาเซียนไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา การมองหางานทำ ยิ่งประเทศเราประกาศค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท ต้องบอกว่าเป็นนโยบายที่โดนใจเพื่อนบ้านมากครับ ทำให้มีผลกระทบถึงคนงานในนิคมอุตสาหกรรมที่สีหนุวิลล์ที่อยากไปทำงานที่เมืองไทยไม่น้อยเลยทีเดียว จึงเชื่อได้ว่าหลังเปิดประตูกันจริงๆ ปัญหาแรงงานในธุรกิจหลายประเภทของบ้านเราอาจมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี คือ มีแรงงานเข้ามา แต่โรงงานย้ายฐานไปกันหมดแล้วก็ได้

ด้านสินค้าอาหารการกินกัมพูชาในระหว่างเส้นทางยังไม่สะดวกเหมือนบ้านเราครับ ส่วนอาหารในโรงแรมที่ติดริบได้ แต่บางแห่งก็เป็นอาหารว่าง คือ ไม่มีอะไรให้กินทั้งที่เป็นบู้เฟ้ เขาบอกว่าอยากกินอะไรก็ไปสั่งที่ครัวเขาเอง (เรื่องนี้มาทราบภายหลังที่ออกจากโรงแรมมาแล้ว..)

สิ่งที่ผมไม่เคยทราบมาก่อนเรื่องหนึ่ง คือ ทางกัมพูชาเขามีการลงทุนพัฒนาเมืองบองกัวเขาที่เคยเป็นศูนย์บัญชาการของกองทัพฝรั่งเศสที่พนมโบกอร์ (แปลว่าเขาพนอกว้าว) จากจุดสูงสุดบองกัวเขานี้ถ้าอากาศแจ่มใสจะสามารถมองเห็นเกาะฟูกกของเวียดนาม เกาะกงของกัมพูชาและเกาะช้างของเมืองไทยอย่างชัดเจนนับเป็นชัยภูมิที่ยอดเยี่ย่มาก บนเขาแห่งนี้กำลังมีการก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวมูลค่า 60,000 ล้านบาท โดยจะมีหน้าตาทำทางแบบเดียวกับเกนดิงไฮแลนด์ของมาเลเซีย และที่เหมือนกันมากที่สุดแต่มีมากกว่า คือ บ่อนคาสิโน ต้องบอกว่่านับจากชายแดนไทยไปจนถึงชายแดนเวียดนามทุกที่มีโรงแรมจะมีคาสิโน..เรียกว่าทุกจุดสามารถทำให้เราหมดตัวได้ตลอดเส้นทาง การสร้างโรงแรมและสถานที่หลายๆ แห่งในกัมพูชาจะยังคงมีสัญลักษณ์ของตัวลิงค์เป็นจุดขายอยู่ด้วย เช่น ที่หน้าโรงแรมตันเซอร์ (Transur) ที่พนมโบกอร์

สำหรับเมืองกัมพูชาหรือที่ภาษากัมพูชาออกเสียงเป็นกำโปดนั้น ได้ชื่อว่าเป็นเมืองผลไม้ของกัมพูชาเขาเอารูปปั้นของผลไม้ เช่น พุเรียน เงาะ มังคุด มาเป็นสัญลักษณ์ (Land mark) ของเมือง แถมมีการบอกเล่า

เที่ยวไปกับคนบก

กันไปทั่วว่าพุเรียนบ้านเขาดีกว่าบ้านเราเนื่องจากไม่มีการใช้สารเคมีในการทำสวน (เรื่องนี้ต้องฟังไว้เฉยๆ นะครับ เพราะว่าในกัมพูชายังมีการทำสวนที่เป็นเชิงธุรกิจน้อยมากเมื่อเทียบกับบ้านเราและต้องไปดูตัวเลขการนำเข้าสารเคมีของประเทศกัมพูชาก่อนแล้วจึงค่อยตัดสินใจ) ที่ประเทศกัมพูชาเขาเชื่อผู้นำครับ..นายกฯ บอกว่าอะไรเชื่อทุกเรื่อง) เราไม่มีเวลาแวะลงไปดูเมืองนี้แค่นั่งรถผ่านแต่ก็พออนุมานจากสิ่งที่เห็นได้ว่าจังหวัดกำโปดนั้นมีความอุดมสมบูรณ์มากเหมือนกัน มีทั้งนาทั้งสวน ทั้งยังมีนาเกลือด้วย คล้ายกับจันทบุรีมาก ซึ่งบริเวณริมถนนนับจากข้ามภูเขาจากจังหวัดเกาะกงต่อกับจังหวัดกำโปดจะมีสวนผลไม้เช่น สวนพุเรียนขนาดย่อมๆ เป็นระยะๆ คล้ายกับบ้านเราเมื่อประมาณ 20 ปีก่อนก็แสดงว่าเขายังไม่มีการพัฒนาเรื่องนี้อย่างจริงจัง แต่ทางด้านจังหวัดพระตะบองและเขตพิเศษโพลินที่ติดกับจันทบุรีมีการปลูกลำไยและพุเรียนเยอะแล้วครับ ในอนาคตเข้าใจว่าเราอาจต้องนำเข้าผลไม้เหล่านี้จากกัมพูชาด้วยครับ

ส่วนที่เมืองฮาเตียน ซึ่งเป็นเมืองท่าที่สำคัญในประเทศสังคมนิยมเวียดนาม อดีตเมืองนี้เราเรียกว่า เมืองบันทายมาศ (หรือบันเตียนเมียดในภาษากัมพูชาแปลว่า ภูเขาทองหรือป้อมทองอะไรนั่นแหละ) เป็นเมืองที่มีความสัมพันธ์กับประเทศไทยมานานมีทั้งราชวงศ์ไทยหนีไปพำนักที่นั่นและราชวงศ์ของญวนหนีมาไทยก็ต้องใช้ฮาเตียนเป็นทางผ่านและพำนักทั้งสิ้น กระทั่งเวียดนามตกเป็นของฝรั่งเศสประวัติศาสตร์ของไทยกับบันทายมาศก็สิ้นสุดลง ที่เมืองนี้ปัจจุบันมีการพัฒนาโดยการถมทะเลเพื่อเพิ่มพื้นที่ทำเรือและเมืองเพื่อรองรับการเปิดตลาดทั้งสินค้าและการท่องเที่ยวให้เป็นประตูของเกียงยางและเกาะฟูกก จังหวัดเกียงยางได้ทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวทางเรือไว้กับจังหวัดจันทบุรีเมื่อปี 2550 โดยคุยกันว่า จะเชื่อมเส้นทางขนส่งทางเรือระหว่างท่าเรือฟูกกกับท่าเรือแหลมสิงห์ของจันทบุรี แต่วันนี้ก็ถูกทวงถามถึง

สวนผลไม้ระหว่างเส้นทางเกาะกง-กำโปด

จุดพักรับประทานอาหารที่บั้งรุง เกาะกง

หน้าโรงแรมทรันเซอร์บนพนมโบกอร์จะเห็นสัญลักษณ์ตัวลิงค์ตั้งอยู่

ที่โหนดมีโรงแรมที่นั่นมาบ่อนคาสิโน

สาเหตุแห่ง ความล้มเหลว ขององค์กร

สาเหตุที่สำคัญของความล้มเหลวในการบริหารองค์กร 9 ประการ

1. การบริหารจัดการโดยไม่ใช้ข้อมูลจริง โดยเฉพาะข้อมูลด้านบัญชีและการเงิน (Financial cause)
2. การใช้เครื่องมือโดยไม่เข้าใจ ทำให้ใช้เครื่องมือหรือระบบที่ไม่ตรงกับภารกิจขององค์กร เช่น การนำเครื่องมือของการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีมาใช้กับระบบการศึกษา (New Developments cause)
3. การกำหนดกลยุทธ์โดยไม่ใส่ใจเรื่องความเสี่ยง โดยเฉพาะการทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมหรือบริบทของความเสี่ยงของสังคม ทำให้มีผลต่อเนื่องมาจากการใช้เครื่องมือไม่ตรงกับภารกิจ (New Developments cause)
4. องค์กรไม่ทราบว่าคุณค่าคืออะไร ทำให้กำหนดเป้าหมายผิดพลาดอย่างจะผิดไปด้วย (Customer cause)
5. ตอบสนองความต้องการของลูกค้าไม่ได้ ทำให้ลูกค้าเกิดความไม่เชื่อมั่น ขาดความศรัทธา ขาดความจงรักภักดีในแบรนด์และองค์กร (Customer needs cause)
6. ระบบปฏิบัติการล้มเหลว ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการทำงานที่ไม่เป็นทีม แต่แต่ละฝ่ายมุ่งปกป้องผลประโยชน์ของตัวเอง (Process management cause)
7. ไม่มีทิศทางการพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน หรือไม่มีแผนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ชัดเจนตรงกับภารกิจ (Human resource management cause)
8. องค์กรไม่สามารถรักษาบุคลากรที่ดีไว้ได้ ทำให้คนเก่งต้องย้ายงาน สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการเลือกปฏิบัติหรือการกำหนดภาระงานโดยไม่คำนึงถึงประสิทธิภาพและความจงรักภักดีต่อองค์กร (Human resource management cause)
9. ภาวะผู้นำล้มเหลว อาจเนื่องมาจากการที่ผู้นำองค์กรไม่ทำหน้าที่ที่ถูกต้อง คือ กำหนดทิศทางการมีส่วนร่วม กระตุ้นให้คนในองค์กรทำงาน บริหารการเปลี่ยนแปลง และตกลงผลพวงของการลงตัวเอง (Leadership cause)

คุยกับคนปกติ

ปราโมช ร่วมสุข คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ความเหมือนที่แตกต่าง

ด้วยเหตุที่โลกยังอยู่ในกระแสความเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า Globalization หรือ East-ernization (บูรพาภิวัตน์) ในปัจจุบัน ดังนั้นสำหรับผู้ที่ทำธุรกิจหรือบริหารองค์กรที่อยู่ในระหว่างความเปลี่ยนแปลง จึงต้องมีการทำกิจกรรมหลากหลายตามกระแสของประเทศที่เป็นผู้นำของโลก ในช่วงเวลานั้นๆ เช่น ในช่วงเวลา 10-15 ปีที่ผ่านมาเราเดินตามกระแสของทุนนิยมที่ประเทศใหญ่ๆ รวมกลุ่มกันเป็นองค์การการค้าโลกหรือ WTO ซึ่งมีการทำข้อตกลงไม่เก็บภาษีกันระหว่างประเทศที่ทำธุรกิจธุรกรรมกันเอง แต่จะใช้หลักเกณฑ์อื่นมาทดแทนการกีดกันภาษีที่เรียกกันว่าการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี หรือ Non Tariff Barrier (NTB) มากำหนดเข้าไปในมาตรฐานสินค้าด้วย เช่น เรื่องสุขอนามัย (Sanitation) เรื่องสิ่งแวดล้อม (Environment) เรื่องสิทธิมนุษยชน (Human Right) เรื่องธรรมาภิบาล (Good Governance) และเรื่องรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) เป็นต้น สำหรับธุรกิจที่จำเป็นต้องพึ่งพาตลาดต่างประเทศของประเทศที่เข้าร่วมองค์การการค้าโลกที่ไปทำข้อตกลงปลอดภาษี หรือ FTA กัน เมื่อกฎเกณฑ์ใหม่ๆ บ้างๆ เหล่านี้ต้องมาเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการธุรกิจทั้งการผลิตและการตลาด ก็ต้องกลับมาทำในสิ่งที่เรารวมกันว่า “การพัฒนาองค์กร” ของตัวเอง ด้วยการปรับโครงสร้าง (Restructure) บ้าง ปรับปรุงกระบวนการรวม (Reengineering) บ้าง การทำระบบประกันคุณภาพ (Quality Certification System) บ้าง สารพัดสารพัดร่นต้นทุนไปหมด สิ่งซึ่งแน่นอน คือ การทำระบบอะไรก็ตามที่กล่าวมานั้นล้วนแต่ต้องทุ่มเททั้งงบประมาณและบุคลากร ทำให้หลายหน่วยงาน หลายบริษัทโดยเฉพาะพวกที่ถูกขนานนามว่า “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” อันเป็นพวกที่ไม่ใช่บริษัทใหญ่ๆ สายป่านไม่ยาวพอ จึงเจ๊งไม่เป็นท่าเพราะไปหลงกลทำตามมาตรฐานต่างๆ เหล่านั้นเข้าเสียเงินเสียทองไปมากมาย ต้องขาดทุนยับเยิน เพราะไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดที่แท้จริงได้ คือ มีใบรับรองแต่ขายของไม่ได้

ในระบบการเกษตรของประเทศเราเองก็มีความพยายามจะทำสิ่งที่เรียกกันว่า การเกษตรดีที่เหมาะสมหรือ GAP โดยในเบื้องต้นกระทรวงเกษตรมอบหมายให้กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้ออกแบบ แล้วกรมส่งเสริมการเกษตรนำไปปฏิบัติ ตอนหลังนี้มีการกลายพันธุ์ไป โดยมีหน่วยงานใหม่ๆ เกิดขึ้น เช่น มกอช.หรือสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติขึ้น แต่จากการประชุมร่วมกับ สกว.มา มีผลงานวิจัยออกมาชัดเจนว่าเกษตรกรไม่ยินดียื่นรายกับ GAP เพราะไม่สามารถช่วยเพิ่มรายรับได้แต่ช่วยเพิ่มรายจ่ายได้ เรื่องนี้อาจจะเป็นผลมาจากความไม่เข้าใจหรือความไม่เอาจริงของใครก็ตามแต่ผลสรุปโดยรวมมันล้มเหลว ตัวชี้วัดเรื่องนี้ดูได้จากผู้ส่งออกสินค้าเกษตรที่ยังมีการสวมทะเบียน GAP เพื่อส่งออกผลไม้อยู่ トラบมาแว่วๆว่า กระทรวงเกษตรฯเสนอว่าเรื่อง GAP นั้นอยากให้เอกชนทำแล้วเพราะรัฐการทำไม่สำเร็จ หากเป็นเช่นนั้นจริงก็มันจะเป็นโอกาสของสถาบัน

การศึกษาอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏและราชชมคลทั้งหลายที่สมควรเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนตามพันธกิจที่ถูกกำหนดมาโดยเบื้องต้น..หากว่าเป็นความยินยอมหรือความต้องการของภาครัฐที่แท้จริง ทั้งนี้ก็เพราะว่าในอดีตจนถึงปัจจุบัน มีข้อกำหนดอย่างหนึ่งที่ภาครัฐกีดกันสถาบันการศึกษาไว้ คือ คนที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานของรัฐไม่มีคุณสมบัติในการเป็นผู้ให้การรับรองระบบได้

ในระบบการศึกษาของไทยก็เป็นเช่นเดียวกัน มีรายงานว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (เดิมท่านมีอาชีพเป็นนักกฎหมาย ส่วนผู้ช่วยของท่านเดิมมีอาชีพเป็นนักปกครอง) เห็นรายงานผลการประเมินคุณภาพเด็กนักเรียนที่เรียนในระบบรับประกันคุณภาพการศึกษาโดยหน่วยงานที่ชื่อว่า TIMSS 2011 เป็นผู้ประเมินปรากฏว่าเด็กของเรามีคุณภาพ “ระดับแย่” ในวิชาหลักของโลก คือ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สำหรับหน่วยงานที่เป็นผู้กำหนดมาตรฐานการศึกษาไทยมีชื่อว่า สำนักงานมาตรฐานการศึกษา) ท่านก็เลยออกปากว่า หลักสูตรของเรามันไม่ได้คุณภาพ พร้อมทั้งสั่งการให้ผู้รับผิดชอบไปจัดการพัฒนาหลักสูตร โดยท่านให้ความเห็นว่า “เป็นเพราะเด็กมันเรียนในชั้นเรียนมากไป..ไม่มีเวลาคิดก็เลยคิดไม่เป็น”

ส่วนคนที่รับผิดชอบเรื่องนี้ก็ให้ข่าวว่าต้องไปดูก่อนว่าผู้ที่เขาประเมินว่าเด็กเราแย่นั้นเขาประเมินยังไง ใช้อะไรเป็นเกณฑ์ เป็นตัวชี้วัด ผมนึกในใจว่าก็เพราะพวกท่านอยู่บนหอคอยแบบที่ต้องไปหาเกณฑ์หาพระเอณเรซิม่าชี้วัดกันอยู่เรื่อยๆ แบบนั้นะซี เด็กมันถึงด้อยคุณภาพ ไม่ต้องไปหาหรือว่าเขาใช้เกณฑ์อะไร เอาเป็นว่าทุกเกณฑ์จากทุกสำนักที่ทำสำรวจมายังไม่มีสำนักไหนบอกว่าเด็กของเราเก่งกว่าเพื่อนบ้านเลยเอาในแค่อาเซียนเด็กของเราที่อยู่อันดับ 8-9 จาก 10 ประเทศแล้วยังไม่รู้เรื่องอีกหรือ..?? แล้วรู้หรือเปล่าว่าทุกวันนี้พวกครูอาจารย์เกือบจะไม่มีเวลาสอนเด็กกันอยู่แล้วเพราะมัวแต่ไปชี้วัด เอ๊ย..ไปหาทางทำตามตัวชี้วัดที่พวกผู้มีอำนาจแต่ขาดความเข้าใจ คิดเอาว่าต้องมีมาตรฐานแบบเดียวกับองค์กรธุรกิจแต่ไม่ยอมให้โรงเรียนเป็นองค์กรธุรกิจ ไปเอาเกณฑ์ของธุรกิจมาใช้ เช่น ทำ SWOT ทำ Balance Score Card ทำยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ อีกทั้งเคยหนักถึงขนาดทำ ISO ด้วยนะ โดยพวกที่อ้างตนว่าเป็น กูรูทางการประกันคุณภาพการศึกษาพยายามเลี่ยงการใช้ศัพท์แสงของทางธุรกิจ เช่น ทางธุรกิจบอกว่าต้องทำ CSR พวกนี้ก็บอกว่าเราต้องทำบริการวิชาการ ผมเชื่อสิกว่าพวกเหล่านั้นไม่ได้เข้าใจอย่าลืกรอกว่า บรรดาที่ผมเอ่ยถึงข้างต้นมันเป็นเพียงเครื่องมือ (Tools) สำหรับกีดกันทางการค้าที่พวกฝรั่งมันตกผลึกมาจากการบริหารงานของมันในช่วงเวลาหนึ่งที่ธุรกิจของมันมีปัญหาเท่านั้นไม่ใช่เป็นยาวิเศษอะไร แลผมหลายเรื่องมันก็ไปเอามาจากหลักปรัชญาของคนอื่นมาดัดแปลงใช้ เช่น SWOT มันก็จะมาจากปรัชญาของซุนวูที่กล่าวไว้ว่า “รู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้งชนะร้อยครั้ง” ฝรั่งก็เอามาปรับเป็นวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของตัวเอง แล้วก็ดูสภาพแวดล้อมจากโอกาสและอุปสรรค เพื่อให้องค์กรอยู่ได้ ส่วน BSC หรือ Balance Score Card เป็นการหาทางทำงานเชิงรุกเพื่อให้ได้เปรียบคู่แข่ง ในมุมหนึ่งผมคิดว่าเรื่องเหล่านี้นั้นไม่ควรจะมาอยู่ในบริบทของคนที่ต้องทำงานเพื่ออุดมการณ์สอนคนให้เป็นคนนะ

ผมคงไม่กล้าลงลึกแรงไปถึงขั้นขอเสนอให้ยุบหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งหลายได้หรือ (แต่ถ้ามีผมอำนาจหรือเวทมนตร์ที่สามารถทำได้..ผมจะทำ..) แต่อยากเสนอให้ดูว่า เด็กเรียนภาษาอังกฤษในระบบในมาตรฐานของกระทรวงศึกษาเรียนกันมาเป็น 10 ปี กลับเอาไปใช้งานไม่ได้ ส่วนเด็กๆที่เรียนในโรงเรียน 2-3 ภาษา เรียนไม่นานเลยแค่เทอมสองเทอมกลับพูดได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาจีน มันเกิดอะไรขึ้นกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของท่านหรือเปล่า มันล้มเหลวเหมือน GAP ของกระทรวงเกษตรใช้หรือไม่ ทำไมไม่ยอมรับแล้วหันกลับมามองกันใหม่ว่า ที่ผ่านมารูปแบบการศึกษาหรือปฏิรูปกระทรวงศึกษากันแน่ เด็กยังโง่เหมือนเดิมหรืออาจโง่กว่าเดิมเพราะระดับคุณภาพเราต่ำลงทุกปี หรือเด็กของเราฉลาดขึ้นในระดับที่ช้ากว่าเพื่อนบ้าน หรือว่าเด็กของเราเรียนมากจนโง่อย่างที่ว่ารัฐมนตรีท่านว่าและที่สำคัญอย่าเอาเด็กที่ส่งไปแข่งโอลิมปิกเป็นเกณฑ์ประเมินเป็นอันขาดเพราะนั่นไม่ใช่เด็กปกติแต่เป็นเด็กที่ถูกป้อนด้วยอาหารพิเศษ

แต่ที่แน่ๆ ตัวชี้วัดชี้ให้เห็นว่าการตีความของเราลืมนะลูกก็คือ เด็กในไทยมันยังยอมรับการคอร์รัปชันได้...!!! อ่างน้ำมันหนักเรื่องลูกกับแม่ปุณระครับ ถ้าแม่เดินดดแล้วจะให้ลูกเดินตรงมันเป็นไปได้ไม่ได้ (และเรื่องนี้ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเทศที่มีนางฟ้าชื่อ ปุติวง...) เพราะท้ายที่สุดแล้วองค์กรมันจะไปรอดหรือไม่รอดมันก็อยู่ที่ “ภาวะผู้นำ” นั่นเอง ถ้าผู้นำใช้เครื่องมือไม่ถูก ใช้คนไม่เป็น จะใช้เงินทำงานอย่างง่เงาะ องค์กรมันลงทิศ สุดท้ายก็ล่มสลาย ดังด่ากล่าวในแวดวงธุรกิจที่ว่า “พังเพราะ(หวังสร้าง)คุณภาพ” นั่นเอง.

กอง บก.อ.

ขีดความสามารถ ในการแข่งขันของไทยใน AEC

รายงานการวัดอันดับขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศต่างๆ

59 ประเทศทั่วโลกในปี 2555 นี้พบว่า ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยลดลงจากอันดับที่ 27 เมื่อปี 2554 และอันดับที่ 26 เมื่อปี 2553 ลงมาอยู่ที่อันดับที่ 30 เนื่องจากไทยมีปัญหาการพัฒนาประเทศในหลายด้าน ส่งผลให้ขีดความสามารถการแข่งขันของไทยลดลง 4 ด้าน คือประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านการทำงานของรัฐบาล ด้านธุรกิจ และโครงการสร้างพื้นฐาน

จากรายงาน The Global Competitiveness Report 2011-2012 โดย World Economic Forum (WEF) ที่สำรวจอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ 142 ประเทศ พบว่า อันดับความสามารถทางการแข่งขันของไทยปรับลดลง 1 ตำแหน่ง จากลำดับที่ 38 เมื่อปีที่แล้วเป็น 39 ในปีนี้ (เช่นเดียวกับอินโดนีเซียที่ปรับลดจากลำดับที่ 44 เป็น 46 เวียดนาม จาก 59 เป็น 65) ขณะที่ประเทศที่มีลำดับดีขึ้นได้แก่ สิงคโปร์ ดีขึ้นจากลำดับ 3 เป็น 2 มาเลเซีย จาก 26 เป็น 21 ฟิลิปปินส์ จาก 85 เป็น 75 กัมพูชา จาก 109 เป็น 97 ส่วนบรูไน อยู่ในลำดับเดิม คือ 28

โดยหากพิจารณาด้านปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยที่ไทยมีลำดับไม่ค่อยดี คือ ปัจจัยเกี่ยวกับสุขภาพและการศึกษาพื้นฐานของประชาชน (ได้ลำดับที่ 83) แต่ที่ดีคือ ความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ (ได้ลำดับที่ 28) และหากพิจารณาเฉพาะอันดับความสามารถด้านการพัฒนาประสิทธิภาพ ปรากฏว่า ลำดับของไทยจะอยู่ที่ 43 โดยปัจจัยที่ไทยอยู่ในลำดับที่ค่อนข้างต่ำ คือ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี (ได้ลำดับที่ 84) และการศึกษาในระดับสูง (ได้ลำดับที่ 62) และส่วนปัจจัยอื่นๆก็อยู่กลางๆ ลำดับแถวๆ 40-50 จึงเห็นได้ว่า ปัญหาใหญ่ของไทย คือ การพัฒนาประชาชนซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในระดับประเทศระดับอุตสาหกรรม และระดับองค์กร ทั้งนี้จากรายงานของ International Institute for Management Development (2003) มีนักวิชาการหลายท่านสรุปว่า ความสามารถในการแข่งขันนอกจากมาจากปัจจัยการผลิต 4 ประการ คือ ที่ดิน ทุน ทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงานแล้ว การศึกษา นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และการเพิ่มองค์ความรู้พิเศษ ก็เป็นปัจจัยสำคัญ ไม่ต้องพูดถึงถึงความรู้ด้านเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งประเทศไทยมีงบลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาเพียง 0.24% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เท่านั้น ต่ำกว่ามาเลเซียและสิงคโปร์มาก (แผนพัฒนาฉบับที่ 11 ได้กำหนดให้ทุกจังหวัดจัดทำแผนหรือโครงการสนองการวิจัยและพัฒนาด้วย—ผู้เขียน)

ขีดความสามารถ ในการแข่งขันของไทยใน AEC

ที่น่าห่วงอย่างยิ่ง คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางของอาเซียน ปรากฏว่า ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของเด็กไทยก็ยังอยู่ในระดับต่ำมาก จากรายงานดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ปี 2011 ของสถาบันสอนภาษา Education First (EF) สถาบันสอนภาษาชั้นนำของโลก ซึ่งดัชนีดังกล่าวมาจากการรวบรวมข้อมูลจากประชากรในวัยทำงานกว่า 2 ล้านคนใน 44 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ทั่วโลก โดยวัดผลจากการทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของไทยอยู่ในอันดับที่ 42 จาก 44 ประเทศ โดยจัดอยู่ในกลุ่มความสามารถด้านภาษาอังกฤษต่ำมาก (Very Low Proficiency) และหากเทียบเฉพาะประเทศในทวีปเอเชียที่ทำการวิจัย มี 13 ประเทศ ปรากฏว่าประเทศที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษสูงสุด ได้แก่ มาเลเซีย รองลงมา คือ ฮองกง เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ซาอุดีอาระเบีย จีน อินเดีย รัสเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม ไทย คาซัคสถาน ตามลำดับ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าตกใจมากเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญของภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาก โดยเด็กจะเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมจนถึงมหาวิทยาลัย เป็นเวลาติดต่อกันมากกว่า 10 ปี แต่ภาษาอังกฤษของเด็กไทยก็ยังแพ้เวียดนาม คิดว่าคงไม่มีใครให้เหตุผลว่าเพราะเราไม่เคยเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษหรืออเมริกาอีกหรือ...

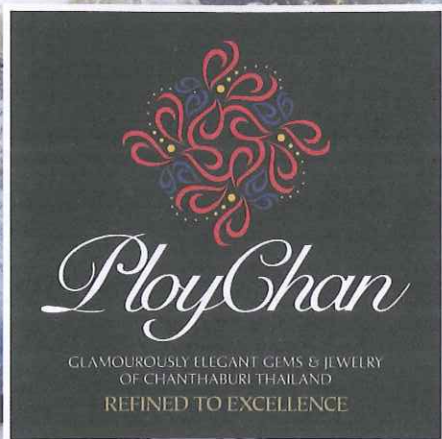
*ดัดแปลงจากข้อมูลของโพสต์ทูเดย์

ขอเชิญส่งบทความวิชาการลงตีพิมพ์ในอนุสารเกษตรรักษาไฟ

อนุสารเกษตรรักษาไฟของเราเดินทางมาถึงเล่มที่ 10 แล้ว บัดนี้ คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีความเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะพัฒนาให้อนุสารเกษตรรักษาไฟมีความเป็นสากลมากขึ้น จึงได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณภาพ (Peer reviewer) ทางกองบรรณาธิการจึงขอเรียนเชิญท่านที่สนใจร่วมส่งบทความทางวิชาการเชิงประยุกต์เพื่อลงพิมพ์ในอนุสารเกษตรรักษาไฟ เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานของท่านโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ

กองบรรณาธิการ

สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี
Chanthaburi Gem and Jewelry Traders Association Chanthaburi
35/202 Trirat Rd., Muang Chanthaburi Thailand 22000
Telephone : 039303118-9 Fax : 039303100

บริษัท จันทบุรีคัลเลอร์ จำกัด

สามแยกปากแซง ต.พลับพลา อ.เมือง จ.จันทบุรี

ศูนย์รวมปัจจัยการทาสวน ปูยา เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์การเกษตรมาตรฐาน

“ความรู้ถึงบ้าน บริการถึงสวน” ด้วยทีมงานนักวิชาการมืออาชีพ

ประสบการณ์กว่า ๓๐ ปี คือ สิ่งที่ยืนยันถึงคุณภาพการให้บริการที่เชื่อถือได้

RUBY MANGOSTEEN

มังคุดเนื้อสีทับทิม... นวัตกรรมใหม่ของราชินีแห่งผลไม้

ผลงานจากความร่วมมือของคณะเทคโนโลยีการเกษตรกับหน่วยงานภายนอก

มังคุดได้ชื่อว่าเป็น “ราชินีแห่งผลไม้” มีการปลูกมากในจังหวัดภาคตะวันออกและภาคใต้ มังคุดเป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่มีการส่งออกต่างประเทศหลายพันตัน แต่ยังคงเป็นผลผลิตที่ราคาตกต่ำเป็นปัญหาประจำปีของจังหวัดจันทบุรี มังคุดเนื้อสีทับทิม เริ่มต้นจากการที่คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีได้ทำข้อตกลงร่วมกันในการร่วมพัฒนาผลไม้มังคุดกับบริษัท อินฟินิท ฟรุต จำกัด ซึ่งได้มีการศึกษาและพัฒนาผลมังคุดแช่แข็งโดยมีแนวคิดมาจากการที่เราทราบว่าในเนื้อมังคุดมีสาร Xanthone แต่ไม่มีสาร Anthocyanin ดังนั้น ปัจจุบันการแปรรูปมังคุดเพื่อให้เป็น Functional Food จำเป็นต้องทำเป็นรูปของน้ำมังคุดพร้อมดื่ม (Mangosteen juice) หรือน้ำมังคุดเข้มข้น (Concentrate) หรือเนื้อมังคุดปั่น (Puree) โดยใช้เนื้อมังคุดผสมกับส่วนของเปลือกมังคุดในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน เพื่อให้ได้ทั้งสาร Xanthone และ Anthocyanin

แนวคิดในการพัฒนาเกิดจากการที่ต้องการให้ผู้บริโภคสามารถรับประทานเนื้อมังคุดที่มีสารที่มีประโยชน์ทั้ง 2 ชนิดดังกล่าวโดยไม่ต้องมีการแปรรูปเป็นน้ำมังคุด จึงได้ศึกษาจากกระบวนการทางวิทยาศาสตร์พื้นฐาน คือ การ Osmosis โดยการใช้ความดันน้ำเป็นตัวขับให้สารที่เปลือกเข้าไปในส่วนเนื้อที่ต้องการ จากนั้นนำไปวิเคราะห์หาค่าความสามารถในการดูดซับออกซิเจนหรือค่า ORAC (Oxygen Radical Absorbance Capacity) พบว่า เนื้อมังคุดสีแดงนี้สามารถให้ค่า ORAC ได้สูงใกล้เคียงลูกพรุน คือ 7,000 ต่อออนซ์ และจากการส่งผลงานเข้าร่วมโครงการกับสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (NIA) ได้รับการรับรองจาก NIA ว่าเป็นสินค้านวัตกรรมใหม่ รวมทั้งจากการประกวดผลงานในงาน Thailand Innovation Contest 2012 ผลงานมังคุดเนื้อสีทับทิมหรือ Ruby Mangosteen ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับหนึ่งในสาขาการออกแบบเชิงนวัตกรรมผลิตภัณฑ์อาหารหรือ Food design award

RUBY MANGOSTEEN

ประโยชน์ของมังคุด

สารในเปลือกมังคุด ที่ชื่อว่า แอนโธไซยานิน (Anthocyanin) ซึ่งผลจากการวิจัย นักวิทยาศาสตร์พบว่า สารกลุ่มแอนโธไซยานินมีฤทธิ์ต้านออกซิเดชั่น (Antioxidation) ของไขมันตัวร้าย คือ แอลดีแอล (LDL) และยังทำให้เซลล์บุผนังหลอดเลือดมีความอ่อนนุ่ม การกินผักและผลไม้ที่มีสีน้ำเงินและสีม่วง จึงสามารถชะลอการเกิดโรคไขมันอุดตัน ในหลอดเลือด และโรคหลอดเลือดหัวใจแข็งตัวได้ ที่สำคัญแอนโธไซยานินมีความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระได้สูงกว่าวิตามินซีหลายพันเท่า ช่วยลดโอกาสการเป็นมะเร็ง ช่วยเสริมให้ร่างกายต่อต้านเชื้อโรค สมานแผล เสริมภูมิคุ้มกันได้ดีขึ้น และสามารถกระตุ้นสารพันธุกรรมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและสะสมปริมาณเม็ดสีในร่างกายให้สูงขึ้นด้วย อีกทั้งยังส่งเสริมการทำงานของเม็ดเลือดแดงได้อีกด้วย ซึ่งจากการศึกษาของนักวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ (อรรษา เชาวณิลิขิตและอรรณูญา มิ่งเมือง) ที่นำเอาส่วนต่างๆของผลมังคุดไปวิเคราะห์ พบว่า ที่เปลือกแข็งมีปริมาณแอนโธไซยานินมากที่สุด (179.49 mg Cyn-3-Glu/100 g) รองลงมา คือ ที่เปลือกอ่อน (19.71 mg Cyn-3-Glu/100 g) แต่ไม่พบแอนโธไซยานินในเนื้อมังคุด

สารอีกตัวหนึ่งซึ่งสำคัญไม่น้อยกว่าแอนโธไซยานิน คือ สารกลุ่มแซนโทน (Xanthone) ได้แก่ Alpha - mangostins และ Beta-mangostins และ Garcinone B ซึ่งมีผลยับยั้งเชื้อ Mycobacterium tuberculosis (TB - มะเร็งปอด) และยังมีคุณสมบัติการเป็นสารแอนตีออกซิแดนซ์ (Antioxidant) หรือคุณสมบัติในการกำจัดอนุมูลอิสระสาเหตุของสารก่อมะเร็ง ซึ่งในเนื้อมังคุดมีค่า ORAC (Oxygen Radical Absorbance Capacity) สูงถึง 17,000-24,000 ต่อออนซ์

การทำข้อตกลงร่วมกันพัฒนาผลไม้ระหว่างบริษัท อินฟินิท ฟรุต จำกัดกับคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

RUBY MANGOSTEEN

มีรายงานทางการแพทย์ระบุว่า สารแซนโทนยังช่วยต้านการอักเสบได้ดีกว่าแอสไพริน ถึง 3 เท่า สามารถพัฒนาเป็นครีมทาแผลเพื่อรักษาอาการติดเชื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดการอักเสบในแผลเบาหวาน ลดการอักเสบติดเชื้อ สมานผิวและช่วยกระชับรูขุมขน ช่วยลดอาการแพ้/ภูมิแพ้ เช่น ลดอาการบวมแดงเนื่องจากหลอดเลือดขยายตัว และลดอาการหลังน้ำเมือก (mucus) ได้ด้วย ปัจจุบัน ถือได้ว่ามังคุดเป็นผลไม้ชนิดเดียวที่มีสารแซนโทนธรรมชาติอยู่ในผลมากที่สุดเท่าที่เคยมีการค้นพบมา เพราะมีการค้นพบอนุพันธ์ของแซนโทนในผลมังคุดมากกว่า 40 ชนิด โดยเฉพาะในบริเวณเปลือกของผลมังคุดจะมีแซนโทนตามธรรมชาติอยู่หนาแน่นที่สุด ซึ่งนักวิทยาศาสตร์เรารู้กันว่าแซนโทนธรรมชาติมีน้อยมาก ดังนั้น การที่ผลมังคุดมีปริมาณแซนโทนอยู่อย่างมากมายขนาดนี้ จึงเป็นลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นและสุดวิเศษสุดมหัศจรรย์ของผลไม้ที่ได้ชื่อว่าเป็น “ราชินีแห่งผลไม้”

รับรางวัลการออกแบบเชิงนวัตกรรมอาหารจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เมื่อ วันที่ 5 ตุลาคม 2555

มังคุดเนื้อสีทับทิม

ความก้าวหน้าจากจังหวัดเกียงยางมา 2-3 ครั้ง แล้ว และครั้งนี้ก็ถูกทวงถามอีกเช่นกัน นี่ควรจะ เป็นข้อพึงสังวรไว้สำหรับผู้ใหญ่ที่มีอำนาจหน้าที่ ในประเทศไทยที่ไปเที่ยวทำสัญญาสัญญากับใคร ต่อใครไว้เพื่อตอบตัวชี้วัดว่าจะโกอินเตอร์ว่า ให้นึกถึงวาระวังลูกหลานจะหน้าแตกในอนาคตกัน บ้าง.. ปัจจุบันผู้ประกอบการไทยในจังหวัดตราดมี ทำเทียบเรืออยู่ที่เมืองฮาเตียนแล้วและมีการขนส่ง สินค้าระหว่างกันทุกสัปดาห์

สรุปว่า วันนี้สำหรับการเปิดประตูสู่ เวียดนามตอนใต้ผ่านกัมพูชาตามเส้นทางสาย R10 มีความเป็นไปได้สูงและไม่จำเป็นต้องไปรอถึงปี 2558 เพราะทั้ง 2 ประเทศยังต้องการสินค้าไทย จำนวนมาก เห็นได้จากท่าเรือที่สีหนุวิลล์ปัจจุบัน ยังเป็นแค่ท่าเรือสำหรับนำเข้าอย่างเดียว กัมพูชา ยังไม่มีอะไรส่งออกเป็นเรื่องเป็นราว แนวทางที่ดี คือ การลงทุนร่วมกันเพื่อพัฒนาส่วนของเขาให้ มี การส่งออกด้วย...

ตลาดเช้าที่ฮาเตียน

การถมทะเลเพื่อสร้างเมืองที่ฮาเตียน

เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2530 ตอนนั้นยังไม่มี การ พุดกันถึงเรื่องประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการ แม้ว่าจะมีการลงนามกันไปบ้างแล้วก็ตาม (อาเซียน เริ่มต้นเมื่อปี 2510-11) แต่มีกรอบความร่วมมือกัน การพัฒนากลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แล้ว ขณะนั้นประเทศมาเลเซียกำลังประกาศตัวเป็นผู้นำ ด้านการเกษตร โดยเฉพาะเรื่องไม้ผลเมืองร้อนเขามี การส่งคนมาดูงานเรื่องทุเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เองจึงมาก จำได้ว่านักวิชาการจากทั้งมหาวิทยาลัยและ จากสถาบันการเกษตรของมาเลเซียเดินทางมาเยือน จังหวัดสุราษฎร์ธานีแทบทุกสัปดาห์ เรื่องนี้เกษตรกรบ้านเราก็คือ เป็นห่วงเกรงว่าเขาจะมาล้วงดับเอาความรู้จากเราไป แล้วเป็นคู่แข่งในอนาคต ที่สำคัญเมื่อมาเลเซียทำได้ ประเทศอื่นก็สามารถทำได้เช่นเดียวกัน รัฐบาลเวลานั้นก็เลยประกาศห้ามส่งออกต้นพันธุ์ทุเรียนทุกพันธุ์ ยกเว้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ก็ปรากฏว่า พันธุ์ทุเรียน บ้านเราทุกพันธุ์นอกจากจะไปโผล่ที่ออสเตรเลียตาม กรอบความร่วมมือทางวิชาการระหว่างรัฐบาลไทย กับออสเตรเลียแล้ว ยังมีไปโผล่ที่เวียดนามอีกเป็น หมื่นต้น เช่นเดียวกับมะพร้าวน้ำหอมที่ห้ามส่งออก ผลแก่ แต่ก็ไปมีมะพร้าวน้ำหอมไปวางขายที่มาเลเซีย บานทะไร แล้วเขาบอกว่าเป็นมะพร้าวมาเลฯ เราจะ ว่าอย่างไรได้ละ

สมัยนั้นเพื่อนๆของผู้เขียนที่ทำพันธุ์ไม้ผล ขายอยู่แม้ว่าจะทราบว่า การส่งออกต้นพันธุ์ทุเรียน ออกเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่พวกเขาให้ความเห็น

ว่า “มันจะผิดกฎหมายก็ต่อเมื่อถูกตำรวจจับได้เท่านั้นแหละ” เมื่อเป็นดังนี้ ต้นพันธุ์ทุเรียนจึงเดินทางไป ยังประเทศเวียดนามนับหมื่นต้นเช่นเดียวกัน และ วันนี้เป็นเรื่องที่น่ายินดีที่ว่า ทุเรียนหมอนทองของ เวียดนามออกตลาดแล้ว ที่สำคัญส่งเข้าไปขายแข่งกับ หมอนทองของไทยในราคาที่ถูกว่ามากและคุณภาพดีกว่า เนื่องจากเขาเก็บทุเรียนแก่ไปขาย ส่วนเมืองไทยก็ยังคงมีชื่อเสียงเรื่องทุเรียนอ่อนอยู่เหมือนเดิม สาเหตุที่ ทุเรียนเวียดนามในตลาดจีนราคาถูกกว่าทุเรียนไทยก็ เพราะรา ระหว่างจีนกับเวียดนามเป็นการค้าขายแดน ไม่ใช่ค้าข้ามแดน ภาษีจึงไม่มี ส่วนของไทยเป็นการค้า ข้ามแดนโดนภาษีเข้าไปรวมๆแล้วประมาณ 30 % ก็ เลยเฉาไปแยะแล้ว

ส่วนประเทศกัมพูชาข้างบ้านเรา ตอนนี้ก็ มีการปลูกทุเรียนไม่น้อย พันธุ์หมอนทองอีกนั่นแหละ แถมตอนนี้ก็ออกตลาดแล้วเช่นกัน คงไม่ต้องถามว่า ต้นพันธุ์ไปจากไหนเพราะว่าพรมแดนติดกันกับจังหวัดบุรี แห่มผลิตทุเรียนระดับโลกอยู่แล้ว ทราบว่าตอนนี้คน กัมพูชาเขาให้ข่าวว่า ทุเรียนกัมพูชาดีกว่าทุเรียนไทย เพราะไม่ได้ใช้สารเคมี (เข้าใจว่าเป็นสารที่ใช้บ่มให้ผล สุก) ไม่มีอันตราย ส่วนทุเรียนไทยนอกจากไม่อร่อยแล้ว ยังอาจเป็นพิษถึงตายได้ ว่ากันไปโน่นเลย อันนี้เป็น เรื่องที่ได้รับทราบมาจากท่านอุปทูตฝ่ายการพาณิชย์ ประจำกรุงพนมเปญนะ จะว่าไปแล้วสำหรับประเทศ นี้อะไรๆ เขาก็ปล่อยข่าวได้เพราะเขาเชื่อผู้นำ หาก ผู้นำบอกว่าดีประชาชนก็ว่าดี ถ้าประชาชนบอกว่าดี

ผู้นำบอกว่าไม่ดีมันก็ต้องไม่ดี ดังนั้น ตลาดทุเรียน ไทยในอาเซียนอาจจะมีปัญหาได้ในอนาคตอันใกล้

กล่าวสำหรับการผลิตสินค้าเกษตร ใน อนาคตเมื่อเราเปิดเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สมบูรณ์แบบแล้วดูว่าจะยังเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่มันก็ใกล้ กับจับทุเรียนของเรามากที่สุดแล้วเพราะเรามีชายแดน ติดกัน ผู้เขียนเชื่อว่า วันหน้าเราต้องส่งนำเข้าผักผลไม้จากกัมพูชาเข้ามาใช้ในบ้านเราแน่ๆ เพราะบ้าน เราผลิตแล้วไม่พอใช้หรือผลิตแล้วไม่ปลอดภัยเพียงพอ ค่าถามคงจะมีหลากหลายพอสมควร เช่น แล้ว ใครจะเป็นคนตรวจตรารับรองว่าสินค้าจากเพื่อน บ้านจะปลอดภัยกว่าของบ้านเรา คำตอบคือ ต่อไป สินค้าที่ขายกันอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียนจะต้อง มีมาตรฐานเดียวกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องคุณภาพ ภายนอกภายใน ความปลอดภัย บรรจุภัณฑ์ และอื่นๆตามข้อกำหนดร่วมกันของอาเซียน ส่วนการตรวจตราว่าปลอดภัยจริงไม่จริง แต่ละประเทศก็ว่ากันไป

ถึงตรงนี้ ก็พอจะอนุมานได้ว่า บทบาทของมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นที่มี พรมแดนติดกันน่าจะเข้ามาเกี่ยวข้อง มากยิ่งขึ้น อาจจะเพื่อทดแทนการ ทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยตรงหรือเป็นหน้าที่ที่จะต้องเข้า บูรณาการร่วมกันก็ตาม

ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเขตภาคตะวันออก ที่มีต่อผลผลิตการเกษตร

ในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็น มนุษย์ พืช และสัตว์ต่างๆ ในความหมายตามกรอบของอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (FCCC : Framework Convention on Climate Change) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอันเป็นผลทางตรงหรือทางอ้อมจากกิจกรรมของมนุษย์ ที่ทำให้องค์ประกอบของบรรยากาศเปลี่ยนแปลงไปนอกเหนือจากความผันแปรตามธรรมชาติ จากการศึกษาของศูนย์เครือข่ายงาน วิเคราะห์วิจัย และฝึกอบรมการเปลี่ยนแปลงของโลกแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEA START RC) สรุป ทิศทางและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงในทางที่มีฝนมากขึ้นในเกือบทุกภาคของประเทศ ส่วนอุณหภูมิสูงสุดและต่ำสุดไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก อาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างเห็นได้ชัด และในทางกลับกันจำนวนวันที่อากาศร้อนในรอบปีก็จะเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งความแปรปรวนหรือความแตกต่างระหว่างฤดูหรือในระหว่างปีต่อปี อาจจะเพิ่มสูงขึ้นด้วยเช่นกัน สำหรับภาคตะวันออก จะสังเกตได้ว่า ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาความแปรปรวนของสภาพ

ภูมิอากาศทำให้เกิดภัยธรรมชาติบ่อยครั้ง เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย ดินโคลนถล่มจากฝนตกหนัก

เหตุการณ์เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการผลิตพืช เกษตรกรต้องเสียโอกาสและรายได้จากการเก็บเกี่ยวผลผลิต นอกจากภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นแล้ว ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อตรงต่อการออกดอกออกผลของพืชสวนเศรษฐกิจที่สำคัญ ตัวอย่างเช่น ในช่วงเดือน พ.ย.-ธ.ค. 2555 ซึ่งหากสภาพอากาศปกติในช่วงนี้จะเป็นช่วงแล้งและอากาศเย็น ความชื้นและอุณหภูมิเหมาะสม ทูเรียน มังคุด ลองกอง เงาะ พร้อมที่จะออกดอกเมื่อกระทบช่วงแล้ง แต่ปรากฏว่า มีฝนตกหลังฤดูในช่วงวันที่ 15-30 พ.ย. 2555 ปริมาณน้ำฝน ในช่วงเวลาดังกล่าวรวมกันแล้วมากกว่า 100 มิลลิเมตร ทำให้การออกดอกและการพัฒนาของดอกชะงัก กล่าวคือ เปลี่ยนจากตาดอกเป็นใบอ่อน นอกจากนั้น ยังส่งผลกระทบต่อสวนทุเรียนที่มีการผลิตแบบนอกฤดู ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่ดอกทุเรียนกำลังบาน ฝนที่ตกหลังฤดู

จะทำให้ไม่เกิดการผสมเกสร หรือในช่วงติดผล ผลก็จะร่วง เป็นต้น จากสถานการณ์ดังกล่าว คาดคะเนได้ว่าปริมาณผลผลิตพืชสวน

ในฤดูกาลผลิตปี 2555/2556 จะลดลงและการเก็บเกี่ยวผลผลิตจะล่าช้ากว่าปกติ ประมาณ 2-3 สัปดาห์ แต่อาจส่งผลดีต่อเกษตรกร เพราะราคาผลผลิตจะสูงขึ้นเนื่องจากความต้องการของตลาด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเกษตรกรจะสามารถผลิตผลไม้คุณภาพได้หรือไม่ เพราะการผลิตพืชสวนในสภาพอากาศที่แปรปรวนเช่นนี้ เกษตรกรไม่เคยประสบมาก่อน การจัดการสวนค่อนข้างยากและไม่รู้ว่าควรจัดการอย่างไร การแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ใช้เวลานานและต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน แต่สิ่งที่เกษตรกรปฏิบัติได้ และเริ่มจากตัวเองก่อนสามารถทำได้ทันทีโดย นางสาวศิริพร วรกุลดำรงชัย นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี ผู้ศึกษาวิจัย การแปรปรวนของสภาพอากาศที่มีต่อการผลิตไม้ผล ให้แนวทางไว้ว่า เกษตรกรต้องเรียนรู้และยอมรับว่าในปัจจุบันพวกเรา กำลังเผชิญกับสภาพการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ถ้าเป็นไปได้ยากให้เกษตรกรหันสังเกตและจดบันทึกการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศในทุกๆ ปี สิ่งที่ยากจะบอกอีกเรื่องคือ เกษตรกรผู้ผลิตทุเรียนและมังคุดต้องพยายามเตรียมต้นหลังจากการเก็บเกี่ยวให้พร้อมทันที โดยการตัดแต่งกิ่งและใส่ปุ๋ย เพื่อฟื้นฟูความสมบูรณ์ของต้นให้กลับคืนมาโดยเร็วที่สุด และทำให้ต้นแตกใบอ่อนจะเป็นใบใหม่ที่สร้างอาหารและพร้อมที่จะออกดอกและเลี้ยงลูกต่อไป ถ้าเกษตรกรละเลยตรงนี้ เมื่อสภาพแวดล้อมเหมาะสมมาถึงจะเสียโอกาสในการทำให้ต้นไม่ออกดอก เราต้องระลึกว่าความเสี่ยงจะเกิดขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นเราจะต้องตั้งรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศในอนาคตด้วยความไม่ประมาท

มองอนาคตโลก ผ่านเศรษฐกิจพอเพียง

ในวาระที่ประเทศไทยมีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มอญสารเกษตรรำไพพา จึงขอถ่ายทอดแนวคิดของผู้เฝ้าในหลายระดับที่มองและนำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

แม้ว่าโลกจะมีทรัพยากรมากมายแต่มันไม่ก็เพียงพอสำหรับคนบนโลกนี้ ธรรมชาติมันไม่ยืนยาว และหมดพลังลง โลกของเรากำลังตาย ระบบนิเวศกำลังล่มสลายขณะที่เหตุการณ์เลวร้ายต่างๆ กำลังเพิ่มขึ้น ภูมิอากาศกำลังเปลี่ยนแปลงซึ่งส่งผลโดยตรงกับคนจนและสิ่งที่ยั่งยืนทั้งหลาย สิ่งมีชีวิตหลายชนิดกำลังสูญพันธุ์ไปจากธรรมชาติเป็นสัญญาณบอกเราว่า โลกของเรากำลังเข้าสู่เงื่อนไขที่แม้แต่ชีวิตของมนุษย์ก็จะไม่ยืนยาวเช่นเดียวกัน วิกฤตการเงิน วิกฤตอาหาร วิกฤตพลังงาน วิกฤตสุขภาพเกิดขึ้นแทบทุกวันโดยไม่การวางแผน ชุมชนต่างๆ กำลังแตกแยก ครอบครัวล่มสลายและสังคมกำลังไร้ค่า เท่านั้นยังไม่พอ เมื่อการบริหารงานของรัฐบาลล้มเหลว ความขัดแย้งและสงครามเพื่อแย่งชิงทรัพยากรเป็นสิ่งที่ยากจะหลีกเลี่ยง เรื่องไร้สาระ ความแปลกแยก และความโลภกำลังเติบโตเข้าครอบงำความรู้สึของคน ซึ่งเมื่อมันมีสิ่งเหล่านี้มากขึ้นเรื่อยๆ มันก็คือ ความไม่มั่นคง ความไม่เท่าเทียมและในที่สุดมันก็คือ การไม่มีความสุขของโลกใบนี้ที่เราอาศัยอยู่นั่นเอง

บางตอนจาก ปาฐกถาพิเศษของฯพณฯ จิกมี วาย ทินเล
นายกรัฐมนตรีราชอาณาจักรภูฏาน
ในงานประชุมทอการค้าไทยครบ 80 ปี
17 พฤศจิกายน 2555

สิ่งสำคัญก็คือ เราอย่าได้สับสนระหว่างเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) กับการพึ่งพาตนเอง (Self-sufficiency) ที่ลึกลับหนีไปจากเศรษฐกิจโลก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงระมัดระวังอย่างยิ่งในการนิยามความหมายที่จะไม่ไปเป็นเรื่องของอัตตาธิปไตย ในสิ่งที่พระองค์ทรงพระราชทานไปยังชาวไทย เช่น ทรงตรัสว่าให้เกษตรกรผลิตเพื่อเลี้ยงตนเองก่อน และแบ่งพื้นที่ไม่เกิน 1 ใน 3 สำหรับผลิตเพื่อการค้า ซึ่งในการนำเสนอที่เหลือจากการบริโภคในครัวเรือนไปขายท่านก็ทรงบอกให้เราขายกันในชุมชนก่อน เช่นเดียวกันกับเรื่องการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศพระองค์ท่านก็ตรัสว่าไม่ใช่ให้เราเป็นอิสระไม่ขึ้นกับใครไปเสียทุกอย่าง เราสามารถจะกู้จากภายนอกประเทศเข้ามาในลักษณะของการลงทุนแต่ต้องไม่มากเกินไปกว่าที่เราจะคืนเขาได้ ด้วยวิธีการแบบนี้เองที่เราเรียกว่าเป็นทางสายกลาง เศรษฐกิจพอเพียงเป็นกระบวนการที่มีความสมดุลในทุกด้านที่โลกต้องการหรือที่เราอาจจะเรียกว่าเป็นการตัดสินใจใช้ทรัพยากรที่ตระหนักถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

บางตอนจาก ปาฐกถาพิเศษของ ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์
ในงานประชุมทอการค้าไทยครบ 80 ปี 17 พฤศจิกายน 2555

การนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ จะสร้างความสมดุล ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนให้กับธุรกิจ และยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือวิกฤติเศรษฐกิจโลก หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะช่วยให้ธุรกิจสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ ไม่มีปัญหาซ้ำรอยเหมือนกับที่เคยเกิดขึ้นเมื่อปี 2540

พงษ์ศักดิ์ อัสสกุล

ประธานกรรมการทอการค้าไทยและสภาทอการค้าแห่งประเทศไทย

ประเทศไทยมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ มีแรงงานและบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีองค์ความรู้และภูมิปัญญาไม่แพ้ต่างประเทศ แต่ด้วยความเชื่อที่ว่า คนไทยไม่มีความสามารถหรือศักยภาพในการคิดค้นหรือสร้างนวัตกรรมได้ด้วยตนเอง จึงต้องอาศัยเทคโนโลยีและ Know how จากต่างประเทศเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ประเทศไทยจะลดการพึ่งพาต่างชาติ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีรวมไปถึงการพึ่งพาตลาดต่างประเทศ ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ในทุกองคาพยพของประเทศจะต้องพึ่งพาตนเองให้มากขึ้น เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่แข็งแรง เพื่อให้ประเทศชาติของเราอยู่รอดและเติบโตได้อย่างยั่งยืน

คุณบุญชัย โชควัฒนา
ประธานกรรมการ บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด

นับแต่บัดนี้เป็นต้นไปประเทศไทยจะไม่ได้แข่งขันที่ต้นทุน แต่จะแข่งขันที่มูลค่าของสินค้า แข่งขันกันที่การค้นคว้าวิจัยผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ โลกอยู่ในช่วงที่จะมีการเปลี่ยนผ่าน จากวันนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น บางประเทศจะรุนแรง ประเทศไทยอยู่ตรงจุดที่ต้องระมัดระวัง วันนี้สถานการณ์การเมืองอาจจะยังไม่ดี แต่ถ้าภาคเอกชนมีความเข้มแข็งก็จะเป็นหลักให้กับประเทศได้

ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์

อดีตรองนายกรัฐมนตรี

หัวใจผืนดิน อยู่ที่เท้า

ศูนย์ศึกษาวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่ทางแนว คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้รับงบประมาณดำเนินการตามโครงการเงินกู้ยืมจากมหาวิทยาลัย ในงวดที่ 3 จำนวน 387,000 บาท (สามแสนแปดหมื่นเจ็ดพันบาทถ้วน) เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2554 บัญชีเลขที่ 178-1-45004-8 ชื่อบัญชี โครงการศูนย์ศึกษาเกษตรแนว ธนาครกรุงศรีอยุธยา สาขา สี่แยกเขาไระยา และทางศูนย์ฯ ได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ประกอบด้วย

1. งานปฏิบัติการดูแลสวนยางพารา จำนวน 175 ไร่ (ประมาณ 11,200 ต้น)
2. งานดูแลสวนไม้ผลผสมผสาน ลำไย กล้าย และมะละกอ
3. งานเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประกอบด้วย การเพาะเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ปลานิลตามโครงการเลี้ยง ปลาด้วยระบบอินทรีย์ และการปล่อยลูกพันธุ์ปลา จำนวน 30,000 ตัว
4. งานโครงการทอดผ้าป่าเฉลิมพระเกียรติพระปกเกล้า-รำไพพรรณี เนื่องในวันคล้ายวัน ราชอาภิเศกสมรส 25 สิงหาคม 2555 โดยรายได้จากการจัดแสดงการกุศลร่วมกับหน่วยงานภายนอก และการขอรับบริจาค ได้เงินบริจาคให้วัดโป่งขมเงินจำนวน 33,249.00 บาท และมีกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาและอาจารย์จากวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรีเป็นปีที่ 3 ติดต่อกัน
5. งานฝึกงานนักศึกษา ตามโครงการเข้าค่ายวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพื่อ พัฒนานักศึกษา คณะเทคโนโลยีการเกษตร จะดำเนินการระหว่างวันที่ 10-12 มีนาคม 2556

โดยมีการใช้งบประมาณไปทั้งสิ้น เป็นเงิน 388,689.00 บาท (สามแสนแปดหมื่นแปดพัน หกร้อยแปดสิบเก้าบาทถ้วน) สูงกว่าวงเงินกู้ยืมจำนวน 1,689 บาท เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ดังนี้

1. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น เป็นเงิน 76,550 บาท คิดเป็น 19.7 % ของรายจ่ายรวม
2. ค่าปุ๋ย เคมีและปุ๋ยอินทรีย์ เป็นเงิน 157,700 บาท คิดเป็น 24.5 % ของรายจ่ายรวม
3. ค่าสารกำจัดวัชพืช เป็นเงิน 5,160 บาท คิดเป็น 1.3 % ของรายจ่ายรวม
4. ค่าระบบน้ำในแปลงไม้ผล เป็นเงิน 38,760 บาท คิดเป็น 10 % ของรายจ่ายรวม
5. ค่าอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นเงิน 6,634 บาท คิดเป็น 1.7 % ของรายจ่ายรวม
6. ค่าพันธุ์ไม้ผล เป็นเงิน 13,100 บาท คิดเป็น 3.37 % ของรายจ่ายรวม
7. ค่าปรับปรุงดินแปลงปลูกไม้ผล เป็นเงิน 46,000 บาท คิดเป็น 11.8 % ของรายจ่ายรวม
8. ค่าซ่อมรถไถ เป็นเงิน 24,711 บาท คิดเป็น 6.35 % ของรายจ่ายรวม
9. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 20,074 บาท คิดเป็น 5.1 % ของรายจ่ายรวม

- สำหรับโครงการต่างๆที่จะดำเนินการในปีงบประมาณ 2556 จะประกอบด้วย
1. การดูแลสวนยางพาราที่จะสามารถเปิดกรีดได้ในปลายปี 2555 - 56
 2. การดูแลสวนไม้ผลเพื่อให้ได้ผลผลิตของลำไยและการดูแลต้นขุ่นริมขอบบ่อปลา
 3. การเลี้ยงปลาเศรษฐกิจระบบอินทรีย์และโครงการเพาะเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ปลาคาร์พในบ่อดิน
 4. การปรับปรุงอาคารเอนกประสงค์เพื่อเป็นที่พักสำหรับนักศึกษาฝึกงานตามโครงการ เตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพเกษตร
 5. การบริการวิชาการสำหรับชุมชน โดยประสานกับวัดโป่งขมเงินในช่วงที่นักศึกษา ฝึกงานในเดือนมีนาคม 2556 นี้
 6. การทอดผ้าป่าสามัคคีเฉลิมพระเกียรติพระปกเกล้า-รำไพพรรณี เนื่องในวันที่ระลึก คล้ายวันราชอาภิเศกสมรส 26 สิงหาคม 2555

นอกจากนั้นคณะฯ ยังได้จัดทำโครงการปรับปรุงถนนและสร้างเสาชิง โดงของงบประมาณแผ่นดินในปีงบประมาณ 2557 ไปด้วย ซึ่งคาดว่าจะการเติบโต ของศูนย์ฯ จะสามารถตอบโครงการในมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

‘คำอวยพรและคำปฏิญาณทั้งหมดที่พวกท่านได้กล่าว ข้าพเจ้าปลื้มใจมาก
 ขอขอบใจท่านทั้งหลาย ตลอดจนประชาชนชาวไทยทุกคน
 ที่พร้อมกันมาด้วยความปรารถนาดี
 และไมตรีจิต ความปรารถนาดี และความพร้อมเพรียงกันของพวกท่าน
 อย่างที่ได้เห็นในวันนี้ทำให้ข้าพเจ้าปลื้มใจ
 มากยิ่งนักขึ้น ด้วยความเชื่อเสมอว่า ความเมตตาความปรารถดีของท่าน
 เป็นปัจจัยอย่างสำคัญที่ทำให้ความพร้อมเพรียง
 เกิดขึ้น มีขึ้น ทั้งในหมู่คณะและในชาติบ้านเมือง
 แต่ถ้าคนไทยเรายังมีคุณธรรมข้อนี้ประจำอยู่ในจิตใจก็จะมีหวังได้ว่า
 บ้านเมืองไทย ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ ก็จะสามารถรอดปลอดภัย และดำรงมั่นคงต่อไป
 ได้ตลอดรอดฝั่งอย่างแน่นอน

ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 จงดุ่มครองรักษาท่านและชาติไทย ให้มีแต่ความผาสุก ร่มเย็น ยั่งยืนไป

พระบรมราโชวาท
 ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม
 5 ธันวาคม 2555

ต้นตำรับ

ร้านของฝากจากภูมิปัญญาชาวบ้าน สินค้า OTOP 5 ดาว ผลไม้สดและแปรรูป
 มาเมืองจันทร์ครั้งใด อย่าลืมไปแวะต้นตำรับ

บริษัท อินฟินิท ฟรุต จำกัด

Infinite Fruit Co., Ltd.

ตัวแทนจำหน่ายสินค้าและบริการ

สินค้า

- ผลไม้สด
- ผลไม้แช่เยือกแข็ง

บริการ

- แช่เยือกแข็ง -40 °C
- ห่อเก็บ -25 °C

www.infinitefruit.com

61/1,67/24 หมู่ 3 ต. พุ่งเบญจ
 อ. ท่าใหม่ จ. จันทบุรี 22170
 โทร 0-3939-5678
 แฟกซ์ 0-3939-5192

ห้องเย็น